

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 117.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789711376/facsimile.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Slutning

I

Dans ses deguisemens, je crois
Qu'il met de la coquetterie;
Car j'ai vu plus d'une fois
Morphée sous les traits d'Emilie.
C.A. Demoustier.

Vi kunne ikke nære selv den allerubetydeligste Tvivl om, at Cancellisten, da han Morgenen efter sin Forlovelsesdag bandt sit Halstørklæde, jo dvælede længere for Speilet end han strengt taget behøvede til denne Forretning. Men det var i en ufrivillig Erkjendelse af, at han ikke havde ene sine aandelige Evner at takke for Gaarsdagens Seier, at han lod sine Øine, Bakkenbarter, Tænder, Hænder og Stilling passere Revue; og han forlod Speilet med en Mine, der mindede om Keiseren, naar han sagde: Soldater, jeg er fornøiet med Jer.

Derimod have vi ikke den allermindste Grund til at troe, at Felix den samme Morgen brugte mere end fem Minuter, til at ryste Søvnens af sine Lemmer og gjøre sit Toilette; thi det Udtryk af Glæde, som hvilede over hans Ansigt, da han bevægede sig ned ad Gaden for at naae den Caffé, hvor han i Regelen begyndte sin Dag, vidnede tydeligt om, at han tænkte paa Nogen langt interessantere end sig selv. Og da han til aftalt Tid traadte ind i sin Ven Vilhelms Værelse, var han heller ikke seen med at fortælle Augusta, at han var saa tidlig oppe, fordi han havde drømt om Emilie den hele Nat; de var seilet sammen i en Gondol, Musikken havde tonet fra den oplyste Concertsal svagere og svagere som de fjernede dem; hun lænede sit Hoved imod hans, imedens han sang sin Romance, tilsidst var det som om Alting forgik omkring dem, og de stode ene paa Øen.

Det er Skæde, Du ingen Nummere har drømt med det samme, bemærkede Vilhelm tørt, de var vist kommet ud.

O, Fanden i Vold med Lotteriet og Pengene; jeg er saa lykkelig. En Drøm er intet tomt Blændværk, den kommer ikke af Blodet, som